

at gjøre større og betydeligere Forsøg, naar de havde anvendt Tid og Effertanke, Correspondance og Pengenudlæg derpaa, og havde vundet Communen derfor, ved Andragende til Lovgivningsmagten kunde vente at faae nogen Begunstigelse for et første Forsøg. — Naar endelig den høitærede Ordfører har gjort opmærksom paa, at det meget ærede Sundhedscollegium stærkt klagede over vore hygieiniske Forhold, og at der i saa Henseende kunde ventes strenge Bestemmelser, saa skal jeg blot tillade mig at bemærke, at, jo mere det maatte blive Tilfældet, jo mere det altsaa er at forudsæe, at mange Communer ret snart ville komme til at træffe store og kraftige Foranstaltninger, f. Ex. for Vandledninger, desto større Tab vil det være for Finantserne, dersom man vedtager den anden Paragraph af Udkastet.

Stampe: Efter det Foredrag, vi have hørt af et æret Medlem af Udvalget, den meget ærede 1ste Landstingsmand for Kjøbenhavn (H. P. Hansen), har jeg det Haab, at han vil støtte den Mening, hvortil jeg bekjender mig. Det er mig nemlig klart efter den Udtalelse, vi have hørt af ham, at han vil stemme ikke alene imod Udvalgets Vædringsforslag, men ogsaa imod Paragraphen. Han yttrede nemlig, at efter hans Formening burde denne Begunstigelse alene tilstaaes betydeligere og større Anlæg; men om at Anlægget skal være større eller mindre, forekommer der ikke et eneste Ord, hverken i Udvalgets Vædringsforslag eller i § 2, eftersom det angaaer alt Anlæg, baade større og mindre. Desuden er jo Begrebet Størrelse meget relativt; thi, hvad

der er stort for En, kan være lille for en Anden, og det forekommer mig derfor, at være meget hensigtsmæssigere, at det i ethvert enkelt Tilfælde kommer under Overveelse i Rigsdagen, om Størheden er tilstede. I Henseende til det Spørgsmaal, om det er sandsynligt, at slige Andragender meget ofte vilde indkomme til Rigsdagen, og denne saaledes være sat i den Nødvendighed at behandle dem, kan jeg henholde mig til en æret Landstingsmand fra Randers (Køster), som sidder her næst ved mig.

H. P. Hansen: Jeg troer dog at maatte bemærke, at jeg enten har udtrykt mig uheldigt, eller det maa beroe paa en Misforstaaelse af den sidste ærede Taler, naar jeg skulde have udtalt mig saaledes, som han har yttret, at det skulde være Størrelsen af de Anlæg, som foretages, der skulde bestemme Begunstigelsen. Jeg troer, at jeg udtalte mig saaledes, altsaa aldeles i den modsatte Retning, at det forekom mig, at naar man indrømmede de større Communer en saadan Begunstigelse, vilde det ikke være ganske billigt at berøve de mindre den samme Fordeel, især da Begunstigelsen jo for dem bliver mindre. Alt hvad jeg gjorde opmærksom paa, var, at jeg troede ikke, der kunde være nogen Betænkelighed fra Udvalgets Side i at dele sit Forslag, som det nu har sammendraget under Et, i 3 forskjellige Paragrapher, hvorved der da vilde blive Anledning til, hvis Thinget vilde gaae ind paa det ærede Medlems Mening, at forkaste § 2, at kunne alligevel sætte det Nødvendige igjennem.